

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๖/๒๕๕๑

วันที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ประเด็นวินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. .... ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่ และจะต้องตกไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ วรรคสามหรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. .... โดยลงมติรับหลักการในวาระที่หนึ่ง ในการประชุมครั้งที่ ๖๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ และลงมติเห็นชอบในวาระที่สาม ในการประชุมครั้งที่ ๗๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถือว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๓

ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติตามคำร้องโดยประธานรัฐสภามีได้คัดค้านว่า ในวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๕๐ มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มาประชุมจำนวน ๑๕๕ คน จากจำนวนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่มีอยู่ในขณะนั้น ๒๔๑ คน ครบองค์ประชุมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง แต่ในเวลา ๑๒.๒๕ นาฬิกา อันเป็นเวลาที่มีการลงคะแนนเสียงวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. .... มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เข้าประชุม แสดงตนเพียง ๕๐ คน ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงไม่ครบองค์ประชุม การลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. .... เป็นอันไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง ไม่อาจนำไปสู่การพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามได้ จึงมีความเห็นว่า การตราร่างพระราชบัญญัติสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. .... เป็นการไม่ชอบ

และตกไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕๔ วรรคสาม
กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นอีก เพราะไม่อาจทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ